

Bilag.

Et foreløbigt Udkast

til

et Forslag til Lov om Afløsning af Højtidsoffer og Accidenser.

(Af Breinholt.)

Foranlediget af den saa godt som enstemmige Erkendelse i Udvalget af Ønskeligheden — ja, næsten Nødvendigheden — af at finde en *Begrænsning* af den med en Afløsning forbundne Udgift, der ifølge § 7 skulde paalignes Kommunens Beboere i Forhold til den dem i Forvejen paalignede personlige kommunale Skat, har der i Udvalget været dels antydet, dels stillet mange Forslag til en saadan Begrænsning, uden at dog noget har fundet en tilstrækkelig Tilslutning. Efter lang Tids Overvejelse er nærværende Forslagsstiller naaet til en Overbevisning om, at en virkelig og retfærdig Begrænsning af de ny Byrder, Afløsningen i Henhold til § 7 vil kaste over paa nogle for at befri andre for en ældgammel, lovhjemlet Byrde, kun lader sig opnaa ved en rationel Forandring af Lovforslagets Princip, i hvilken Henseende det vilde ligge nær at tage Tiendeafløsningsloven til Mønster, hvad der maatte føre til: 1) at medens nærværende Lovforslag er bygget paa Frivillighedens Princip, (om end et betinget), maatte den her omhandlede Afløsning ske gennem en Tvangslov og 2) at ligesom ved Tiendeafløsningsloven selv maatte bidrage til Afløsningen (med endog $\frac{18}{25}$ af Udgiften), saaledes maatte de nuværende offer- og accidensydende ogsaa paalægges en Andel i Afløsningsudgiften.

Gaar man ud fra, at en Afløsning

overhovedet er ønskelig, synes en Tvangsafløsning absolut at maatte være at foretrække for en delvis frivillig, der med den frivillige Tiendeafløsningslovs Virkninger for Øje utvivlsomt vil virke langsomt og ujævnt, saa i lange Tider Ydelserne i nogle Kommuner ville være afløste, i andre bestaaende, en saadan Ulighed er af mange Grunde i og for sig uheldig, og over for Tienden fandtes det derfor ogsaa nødvendigt at gaa til en rationel Tvangsafløsning, det synes derfor naturligt her straks og resolut at følge dette Forbillede. Men ogsaa i en anden Henseende fortjener det vistnok at efterfølges, den nemlig: at da det neppe kan være forsvarligt at kaste en visse Personer paahvilende Ydelse over paa andre, der i mange Tilfælde derved vilde blive stærkt bebyrdede, i enkelte Tilfælde endog i en næsten utilladelig Grad, saa bør upaatvivlelig Afløsningsudgiften fordeles paa en nogenlunde billig og retfærdig Maade, selv om man maaske ikke her som ved Tiendeloven kan opnaa at lade Staten træde hjælpende til.

Paa Grundlag af foranstaaende Motivering er nedenstaaende Udkast til et Lovforslag bygget, og det behøver neppe at tilføjes, at dette Udkast kun er en løs Skitse, hvis Hensigt alene er at give et synligt Udtryk for de Hovedtanker, der maatte præge et nærmere udarbejdet Lovforslag.